

Butlletí

del

Centre Excursionista de Catalunya

LA SETMANA DE SPORTS D'HIVERN

RIBES : 1911

LES nostres prediccions han devingut fets complerts. L'èxit obtingut pel CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA ab la celebració d'aqueixa setmana sportiva, ha excedit en gran als càlculs y parers més optimistes, omplenant de joia y satisfacció als seus organitzadors y a l'entitat cap-

dal de l'excursionisme català. La Secció Sports de Montanya del nostre aimat CENTRE ha vist ja satisfets els seus desitjos, recompensats els seus esforços : l'amor a la montanya ha vingut arrelant-se en el cor de tots els sortosos que han assistit a les excursions y actes celebrats durant aqueixos dies d'expansió y gaudiment; els sports d'hivern, sobre la neu, a plena natura, queden definitivament implantats a la nostra terra ab aplaudiment y entusiasme de la nostra joventut coratjosa y ardida, aficionada cada dia més a totes les manifestacions sportives de caràcter sanitos y educatiu. Les nostres esperances són ja fets consumats; el nostre ideal ha devingut ja realitat vivent. La setmana de Sports d'Hivern celebrada a Ribes constituirà una fita memorable en el camí y en les jornades venturoses del nostre CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA. Just es, doncs, que 'n parlem ab l'extensió deguda, ressenyant els actes y festes durant la mateixa celebrats, y les impressions que 'n va treure aquest modest cronista.

PREPARATIUS

A dir veritat, les impressions que 's tenien abans de començar la dita setmana eren ja ben falagueres y encoratjadores. Cert es que per part de la Junta de la Secció Sports de Montanya, convertida en Comissió Organitzadora y secundada per entusiastes companys, s'havia fet una propaganda activa y seguida, y s'havien prè les degudes mides y disposicions pera assegurar l'èxit de la seva empresa; però no es menys cert que abans del dia 29 del prop-passat mes de Janer, arreu de la nostra ciutat no 's parlava més que de Ribes y de sports hivernencs, que eren tema obligat de totes les nostres generals converses. Els periòdics eren el porta-veu d'aqueix febrós entusiasme, que 's veia traspuar per les botigues y establiments de venda d'articles destinats a l'excursionisme y als sports de neu; y els nostres centres sportius, y d'una manera principal les oficines del nostre CENTRE EXCURSIONISTA, se veien, en els darrers dies, plens de gent que anava a informar-se, en cerca de datos y detalls, y ab desig d'expansionar y transmetrer els seus entusiasmes.

Y en mig de tot se remarcaven dues notes ben agradoses : l'una, l'augment d'inscripcions pera prendre part en les curses y concursos que havien de celebrar-se; l'altra, les adhesions, la presencia de moltes senyores y senyorettes que prometien assistir a les festes, animant-les y hermozejant-les ab la llur gentilesa y natural atractibilitat.

L'entusiasme, per fòra, repercutia també encoratjadorament. De Sabadell, de Terrassa, de Mataró, de Vic, y d'altres punts, ens venien noves y promeses falagueres. De Ribes no cal parlar-ne. Allí la gent s'havia confós en un sol sentiment y en una comuna aspiració : rebre y hostetjar dignament als forasters que la visitessin, fent-los agradosa la llur estada en aquella xamosa vila, que estava disposada a conseguir-ho.

Mentres aquí, a Barcelona, se recollien nous premis pera les curses, oferts per *El Mundo Deportivo*, pel «Real Automovil Club de Barcelona», y pels senyors D. Esteve Sala, D. Lluís Balcells y D. Albert Santamaría, a més dels que ja davem compte en el número prop-passat; y mentres se procedia a designar Jurats y cronometradors y a ultimar tots els detalls y coses necessaries; y mentres la comissió d'hospedatge 's veia obligada a atendre 'ls nombrosos encàrrecs que se li venien fent; la vila de Ribes, engalanava places y carrers, aixecava arcs de triomf, y preparava festes obsequioses, tot preocupant-se principalment del acomodament dels excursionistes que ha-

vien d'acudir-hi. Allí tothom (autoritats, fondistes, societats y particulars) estava frisós, actiu, esperançador.

Arribà, per últim, el dia desitjat; y, mentres la dantera dels expedicionaris sortia cap a Ribes al matí del diumenge dia 29 del passat Janer, a fi de seguir pistes y ultimar preparatius, aquí continuava l'animació y les inscripcions que a fi d'acontentar a tothom

EL TAGA DESDE LA VALL DE RIBES

van haver-se d'anar admetent fins al mateix dia 31, vigília dels dies que havien de tenir lloc els actes y festes més importants a celebrar ab caràcter oficial.

A Ribes, mentrestant, els nostres companys capdavaners s'entretenien a preparar-se pera les curses, fent importants entrenaments y realitzant excursions diverses a les valls de la Molina y de Nuria y a les montanyes de Sant Antoni y del Taga, completament cobertes per grossa capa de neu.

En canvi, pels volts de Ribes, la neu no era pas molt abundosa, ni estava en bones condicions. Fortes y tempestuoses ventades havien netejat molts endrets, congestant la neu en altres en els quals se mantenia molt tova, deixant malauradament inservibles algunes de les pistes que s'havien preparat pera 'ls concursos. Això contribuí

desaventatjósament a l'èxit dels mateixos baix el seu primordial aspecte tècnic o sportiu.

PEL CAMÍ

El 1.^r de Febrer va ser un dels dies en que més moviment va notar-se, essent en gran nombre 'ls excursionistes que 's traslladaren a Ribes. Tots tres trens que sortiren de la nostra ciutat cap a Ripoll, anaren completament plens de distingides famílies y nombrosos aficionats que volien concórrer a tots els actes y festes oficials que aquell mateix dia havien de començar en aquella joiosa població de Ribes. Per l'estació y en els cotxes dels trens sols se sentien animades converses sobre les festes preparades y el llur probable bon èxit. Tothom se sentia coratjós y animat; y els excursionistes, ab llur indumentaria característica y llur franc parlar, portaven arreu animació y alegria.

En els dies següents no va parar ni un sol moment el moviment de viatgers que 's dirigien a Ribes, que continuà en augment fins al mateix dissabte, dia 4 de Febrer. El viatge va fer-se per tots sens cap contratemps, contemplant tothom els bells paisatges oviradors pel nostre hermós Vallès, pel joliu Congost y per la rica plana vigatana, limitats per les serralades del Montseny, Guillerfés, Collsacabra y Pireneu, envolcallades per la neu, que igualment cobria la plana desde Centelles en amunt, oferint encisadors panorames a l'esguard dels excursionistes.

A Ripoll trobaven ja, tots els passatgers, carruatges pera portar-los fins a Ribes, degudament preparats, y un encarregat de la Comissió Organitzadora que cuidava d'atendre totes les indicacions que se li feien, prestant així un bon servei.

La carretera de Ripoll a Ribes estava un xic arreglada mercès a les gestions fetes pel nostre CENTRE EXCURSIONISTA en aquest sentit, y que varen trobar bona acollida prop del senyor enginyer-quefe d'aquella provincia de Girona, a qui devem el nostre agraiment. Aquell troç de carretera, mai, desde la seva construcció, s'havia vist tant concorreguda y animada. Tal era el nombre d'automobils, cotxes, tartanes y carruatges que anaven seguidament per la mateixa.

A RIBES

Ribes oferia un bell aspecte a l'arribada dels excursionistes. La població estava engalanada, en tots sos carrers y places, ab pins

y abets, dòmassos, banderes, penjarolles diverses, il·luminació elèctrica ab potents arcs voltaics, y varis arcs de triomf ab inscripcions y dedicatories al CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA. Els seus habitants corrien joiosos a donar la benvinguda als expedicionaris que anaven arribant, omplenent tots els carrers, barrejant-se ab els excursionistes y oferint tot plegat un quadro ben vistós, ple de vida y alegria; una nota de color y animació mai vista en aquella vila. Allí tothom se mostrava atent y servicial, complaent-se en servir y obsequiar als forasters, regnant entre tots una franca cordia-

PISTA DE PATINATGE A RIBES

litat y amistosa correspondència. La Junta de l'«Agrupació Sports y Excursions», el digne alcalde, Sr. Bordanova, y els fondistes tots, s'esmeraven en poder hostetjar a tothom ab tota cura y lo més confortablement possible.

El gros de l'expedició, arribat al vespre del dimecres, va veure-s agradosament sorpresa per la rebuda que se li va dispensar. Al peu de l'arc de triomf que s'aixecava a l'entrada de la vila s'havia reunit una grossa gentada, que va aclamar als expedicionaris y al CENTRE, acompanyant-los fins a la plaça entre 'ls acords de l'orquestra, el dispar de focs d'artifici y bengales, y els aplaudiments d'aquella gent entusiasmada.

L'estada a Ribes va ser ben agradable y de perdurable recordança. L'animació en ella durant aquells dies memorables, fou extraordinària, com no era d'esperar. Més d'un miler de persones forasteres hagueren d'hostetjar-s'hi omplent fones y hotels, y havent de recórrer a habitacions y cases particulars. Allí tinguérem la satisfacció de veure diferents individus del Comitè d'Honor; el diputat pel districte, D. Eusebi Bertran y Serra, acompanyat del Sr. Ventosa y

Calvell, que ho es del districte de Santa Coloma; els presidents dels Centres Excursionistes de Sabadell y Terrassa, Srs. Montllor y Giralt, presidint nombrosa representació dels mateixos; els periodistes senyors Elies (a. *Corredices*), Creus, Guillem García, Oliva y altres, que junt ab els corresponents d'altres periòdics cuidaven de la pública informació; els Srs. Torras, Vidal, Kirchner, Amat, Barnola y Botey, de la Junta Directiva del nostre CENTRE; els Srs. Miret, Barnola, Tatxé, Coll, Balcells y Ribera, que ho son de la Junta de la seva Secció de Sports de Montanya; y nombroses families de la nostra capital, entre les quals recordem les senyores y senyoretetes d'Amat, Auvinet, Barraquer, Barata, Balcells, Bulbena, Brujas, Bofill, Carbó, Cubiló, Carreras, Coll, Dolsa, Escrivà, Enberg, Fontro-

EN PLENA CARRERA

dona, Ferrer, Gallardo, Guarro, Gay de Montellà, Güell, Jansà, López, Llorèns, Llansà, Morral, Matheu, Miquel, Miret, Möller, Morer, Moxó, Montagut, Quesada, Ros, Roig, Rivas, Rusiñol, Ribera, Solà, Savall, Schanke, Trujillo, Vehils, Ziegler, y altres els noms de les quals no 'ns vénen de moment a la memoria, ab prou recança de la nostra part, y que 'ns oferiren durant aquells dies la nota més gentil y atractívola d'aquelles festes, honorades ab tant bella presencia.

Altra nota ben atraienta y vistosa fou la concorrencia del gran nombre d'automòbils que varen reunir-se a Ribes durant aquells dies, y que arribaren a una cinquantena.

Y ara, a fe de bons cronistes, anem a donar compte dels diferents actes realitzats.

ELS CONCURSOS

Comencem per ressenyar les diferents proves y curses que van celebrar-se, donant compte del llur resultat per l'ordre cronològic en que tingueren lloc.

Dijous dia 2 de Febrer. — En havent dinat, tothom, formant

vistosa corrua, se dirigeix vers la pista de Campelles, situada en un bell faldar de la carena que separa les vessants del Rigart de les del torrent Llobra. Aquesta té més d'un kilòmetre de llargada, y està marcada per dues rengleres de banderes verdes y vermelles que l'assenyalen. A l'hora de començar la cursa de luges pera 'ls paisans

PER LES MONTANYES DE TOSÉS

de Ribes, assenyalada per aquest dia, la gentada es immensa, el dia esplèndid, l'animació grossa.

Se presenten catorze corredors pera prendre part en el concurs; y, constituïts en els llurs respectius llocs els individus del Jurat y els cronometradors, el jutge de sortida va assenyalar la mateixa, fent-se les curses sens cap contratemps, y resultant guanyadors dels quatre premis oferts els Srs. Riu, Aguilar, Serrat y Sitjà respectivament.

Divendres dia 3 de Febrer. — Es el dia assenyalat pera celebrar-se la cursa de fons de skis, que ha de tenir lloc a la vall de la Molina. De bon matí l'animació regna pels carrers de Ribes, y tothom puja vers la collada de Toses en els autos, cotxes y tartanes preparats al

efecte y que formen una llarga caravana, que fa de bon veure per aquella serpentejant carretera que va pujant serra enllà. A la collada de Toses la gent se divideix; y, mentres la majoria s' dirigeix a la Molina (uns per la carretera y en carruatge, y altres a peu per la

ENTRENANT-SE PER LES CURSES

dreuera), altres n'hi ha que, tot carenejant y per sobre blanca catifa de tova neu, van fins als collets de Toses, punt de partida de la pista natural en que la cursa havia de fer-se. Aquesta era bon xic dificultosa, de més de 4 kilòmetres de llargaria, de forta pendent en alguns llocs y tota ella ben irregular. Catorze corredors se presenten dels que hi havia inscrits; y, a part d'alguna caiguda sens ulterior conseqüència, feren tots ells la cursa, que fou

ben disputada y interessant, demostrant la resistència dels que hi prengueren part. El resultat fou el següent :

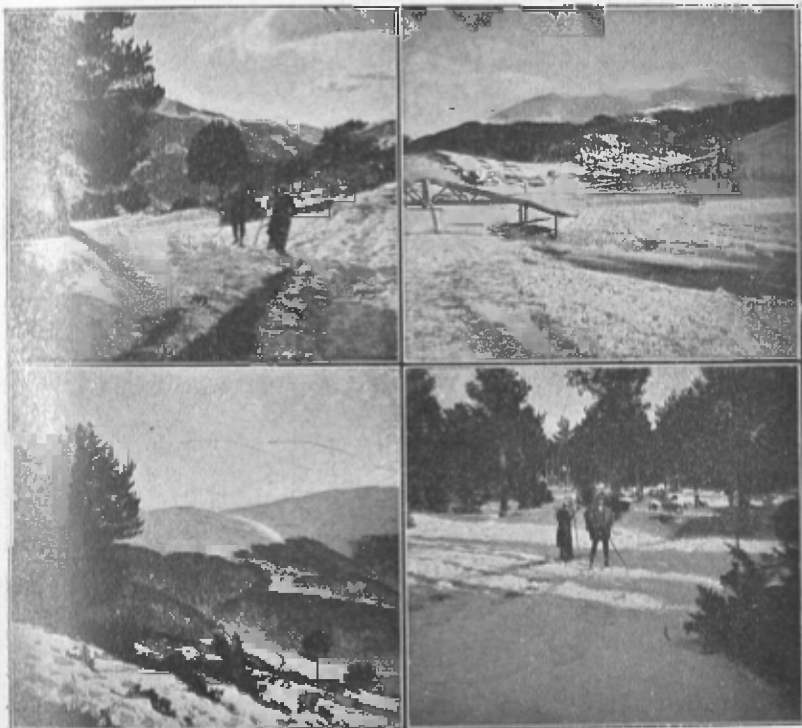
- 1.^r D. Santos Mata : Copa «Barcelona» y Placa de vermeil, de la Secció Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.
- 2.ⁿ D. Albert Santamaría : Placa de plata, de la mateixa Secció.
- 3.^r D. Enric Kleeblatt : Medalla de plata, del «Real Automóvil Club de Barcelona».
- 4.^t D. Josep Amat : Medalla de plata, d'*El Mundo Deportivo*.
- 5.^t D. Lluís Balcells : Medalla de bronze, d'*El Mundo Deportivo*.
- 6.^è D. Antoni Barrie : Medalla de bronze, de la Secció Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.

Mentres durava la carrera, y després de la mateixa, la majoria d'assistents s'entretenia fent pràctiques de skis, luges y bobs per entre aquelles hermoses boscuries. Després de dinar, y d'arribar-se alguns fins a Puigcerdà, tothom desféu el camí, retornant a entrada de fosc vers la vila de Ribes, content y satisfet de la jornada que acabava de passar-se.

Dissabte 4 de Febrer. — El dia es esplèndid com els anteriors,

encar que la temperatura es bon xic més freda. En havent dinat tothom se dirigeix a la pista de Mas Conill, a una hora de la població, en les vessants esquerres del Sagadell y ont han de celebrar-se les carreres de skis y luges pera nois y l'interessant cursa de bobsleighs.

Pera la primera's presenten mitja dotzena de xicots habillats

VISTES DE LA VALL DE LA MOLINA

ab skis per ells fets ab fustes de bótes, donant mostres de bona habilitat y profitosos entrenaments. Obtenen premis els nois Josep Casals, Joan Casals, Francisco Fosas y Artur Paret. Se córre després la cursa de luges, també pera nois, prenent-hi part un bon nombre. Obtenen els premis oferts els xicots Joan Surroca, Ramon Vilalta, Victor Martínez y F. Caminals.

Seguidament comencen els preparatius pera la carrera de bobs. Se presenten set equips ben uniformats, en alguns dels quals figuren animoses senyores y senyoretas, apareixent tripulats pels Srs. Santa-

maria, Puget, Creus, Amat, Ribera, Vilà y Llopis. La neu, si bé era força abundosa, era extremadament tova, lo qual feia preveure una dolenta cursa. El Jurat, no obstant, donà l'ordre de formació y sortida; però, ab tot, degut a les condicions ab que 'ls corredors feren la carrera, se vegé obligat a declarar anulada aquesta interessant prova, que tant se venia esperant.

No cal dir que durant aquesta tarda la majoria de concorrents

CURSA DE BOBS : AGRUPAMENT DELS QUE HI PRENGUEREN PART

s'entretingué igualment en fer pràctiques de skis y luges per pistes veïnes, distingint-se principalment un nombrós y bell estol de decidides senyoretetes.

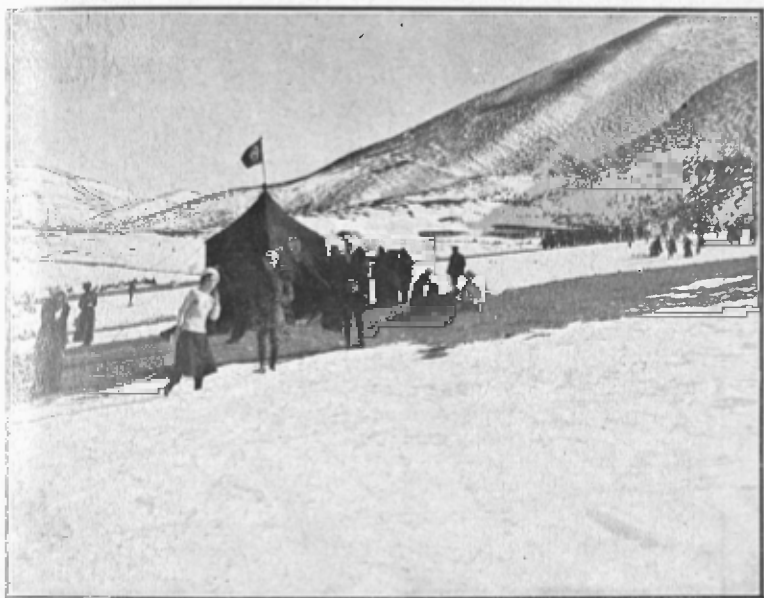
Diumenge 5 de Febrer. — Aquesta diada era per tothom molt esperada, per haver de celebrar-se 'ls diferents campionats de skis y luges (velocitat) y les curses pera senyoretetes.

L'animació a Ribes era extraordinaria. De bon matí tot són preparatius y disposicions. A las set se posa en marxa 'l nucli més important d'excursionistes, y, passant per les ja conegudes pistes de Mas Conill, se dirigeix a la de la Falgosa, situada bon xic més amunt, al peu del Taga y enfront del poble de Pardines, que s'ovira a l'altre banda del riu. El dia es hermós y la neu abundant.

Els nostres companys més capdavanters havien muntat ja les diverses tendes de campanya que allí s'aixecaven ab llurs banderes

onejants. La pista, d'un kilometre escassament de llargaria, es de marcada pendent, sense accidents y coberta per una capa de neu un xic irregular, encar que en bastant bon estat.

A prendre part en el Tercer Concurs Català de Luges se presenten trenta-dos corredors, en els quals se va donant successivament l'ordre

UN ASPECTE PARCIAL DE LA PISTA DE LA FALGOSA

de sortida. Per aquesta prova la neu resulta tova, lo que fa no's puguin prendre velocitats notables. Ab tot, no va deixar-se de fer algun recorregut interessant. Veus-aquí la llista dels corredors premiats :

- 1.º D. Enric Kleebatt : Copa «Gran Poniol» y Placa d'or del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.
- 2.º D. Manuel de Barnola : Objecte d'Art, de l'«Agrupació Sport y Excursions», de Ribes.
- 3.º D. Santos Mata : Skis oferts per D. Lluís Balcells.
- 4.º D. Francisco de S. Torras y Buxeda : Cigarrera de plata, de don Agustí Valentí.
- 5.º D. Jaume Roca : Objecte d'art, de D. Joan Pons.
- 6.º D. Ricard Soler : Medalla de plata de l'«Unión Velocipédica Española.»

7.e D. Pau Soler : Placa de plata, de la Secció Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.

8.e D. Antoni Llopis : Medalla de plata, de la mateixa Secció.

9.e D. Albert Santamaría : Medalla de plata, de la mateixa.

10.e D. Servi Alexander : Medalla de plata, de la mateixa.

El campionat de skis fou força més interessant. L'estat de la neu era més a propòsit donant lloc y permetent regulars velocitats, que

CURSA DE LUGES : ESPERANT LA SORTIDA

alguns fan en airosa y correcta posició. En aquesta cursa hi prenen part també varis estrangers residents a Barcelona, ben familiaritzats an aquests esports. Els nostres, no obstant, no desentonen a llur costat, y hi fan lluit paper. Veus-aquí 'l resultat final d'aquesta cursa, en la qual hi havia gran nombre d'inscripcions :

1.^r D. S. Möller : Copa «Canaletas» y Placa d'or del CENTRE EXCURSIONISTA.

2.º D. Santos Mata : Objecte d'art, de la casa Schilling.

3.^r D. Enric Kleeblatt : Placa de plata, de la Secció Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA.

4.^t D. Antoni Barrie : Medalla de plata, de la propria Secció.

5.^t D. Albert Santamaría : Medalla de bronze, de la mateixa.

6.e D. Josep Amat : Medalla de bronze, de la mateixa.

En la cursa de skis pera senyoretetes se presenten dues inscrites: la dinamarquesa Sra. Shanke, ben coneixedora y pràctica d'aquest sport, que féu una cursa hermosa; y la nostra paisana Srta. Montserrat Matheu, que, ab tot coratge y decisió, va prendre-hi part, malgrat ser sols una novella aficionada. Va concedir-se a la primera la Copa

CURSA DE SKIS : GRUPO DE CORREDORS EN EL PUNT DE PARTIDA

de plata oferta per la casa Comas y C.^a, y a la segona la Medalla de plata de la Secció Sports de Montanya del nostre CENTRE.

En la de luges hi havien inscrites més d'una vintena de senyoretetes. Fou molt disputada y atraienta, presenciant-la gran concorrencia, que ansiosament, entusiàsticament, va col·locar-se a abdós costats de la pista. Va a continuació la llista de les premiades en aquesta cursa, darrera de les que havien de celebrar-se.

- 1.^r D.ª Carme Cubiló : Copa de Plata, de la «Real Asociación de Cazadores».
- 2.ⁿ D.ª Eva de Morral : Joier y medalló, de D. Lluís Mercadé.
- 3.^r D.ª Pilar Savall : Medalla de plata, de la Secció Sports de Montanya del CENTRE EXCURSIONISTA.
- 4.^t D.ª Mercè Amat : Idem ídem.
- 5.^t D.ª Olga Enberg : Idem ídem.
- 6.^è D.ª María Guarro : Idem ídem.

7.ª D.ª Maria Fontrodona : Idem ídem.

Era ja passat el mig-dia que tothom se disposà a retornar a Ribes, davallant serra enllà, content y satisfet, portant novament l'animació a dita vila. Els concursos y proves sportives oficials quedaven

EN PLENA CURSA DE SKIS

terminats. La recança d'una propera separació traspuava per totes les converses d'aquella joventut entusiasta.

Cal també fer remarcar que, per passa-temps dels aficionats al patinatge, s'havia arreglat una pista gelada dins la població de Ribes, la qual constantment se veia ben concorreguda, essent en gran nombre els que durant les hores de descans s'entretenien a córrer per la mateixa, fent bonics dibuixos y combinacions y constituint una prova més de l'arrelament d'aquests sports a la nostra terra.

LES FESTIJS

Foren ben nombroses y atraients, ja que a Ribes tot-horn rivalitzava en atendre y festejar als nostres excursionistes. Sens comptar diferents festes particulars y altres de caràcter popular, com iluminacions, sardanes, dances típiques y demés, cal fer remarcar els lluits balls organitzats per les en-

LA DINAMARQUESA SRA. SHANKE
guanyadora del primer premi en la cursa de skis pera senyoretas

LA CATALANA SRTA. MATHEU
guanyadora del segon premi en la cursa de skis pera senyoretas

titats «Casino Il·lustració Ribense», «El Taga», «La Barretina» y «La Constanca Ribetana»; la serenata pel chor d'aquesta darrera societat; funcions teatrals dedicades als forasters, y el cotillon que clogué totes les festes, celebrat en el propi saló de «El Taga», degudament engalanat, y que fou dirigit per la senyoreta Montserrat Matheu y don Guillem de Barnola, ballant-lo una trentena de parelles, que foren

obsequiades ab bonics y valuosos regals que cridaren molt l'atenció.

El dia 2, al cap-vespre, l'Ajuntament féu una recepció oficial als excursionistes, obsequiant-los abundantament ab pastes, dolços y xampany. En dit acte, l'alcalde de Ribes, D. Francisco Bordanova, va pronunciar entusiasta parlament de salutació y oferiment, al que

PROVES DE LUGES

va respondre, en nom dels excursionistes, el viç-president del nostre CENTRE, D. Eduard Vidal y Riba.

El dia 5, a les set del vespre, tingué lloc, a la sala de les Cases Consistorials, l'acte de repartiment de premis dels concursos. Ocupaven lloc a l'estrado presidencial l'Ajuntament de Ribes, presidit pel seu digne alcalde, que fou qui obrí la sessió; el president del CENTRE EXCURSIONISTA, D. César A. Torras, y les Juntes de la Secció Sports

de Montanya y «Agrupació de Sports y Excursions», de Ribes. Tota la sala estava plena de nombrosa gentada, que de peu dret esperava ansiosament conèixer els noms de tots els premiats. El nostre company Sr. Vidal y Riba va pronunciar breus paraules sobre 'l resultat dels concursos, enaltint y remerciant la presencia y participació en els mateixos d'aquell nombrós y distingit estol d'hermoses y coratjoses senyorettes que foren la gala més preuada y atraient d'aquelles festes. Seguidament, el Sr. Tatxé, secretari de la Comissió Organitzadora, va anar cridant a tots els premiats, els noms dels quals hem donat ja en el lloc corresponent, essent acollida la llur presencia ab entusiastes aclamacions y aplaudiments. Acabà l'acte ab un parlament de mercès del Sr. Torras dirigit a tots els que tant brillantment havien contribuït a l'èxit d'aquesta Setmana Sportiva que acabava de celebrar-se.

Com a penyora del agraiment que tots els excursionistes sentien per la vila de Ribes, per la rebuda y acolliment que se 'ls féu, va obrir-se una suscripció pera 'ls pobres de la mateixa, de la qual cuidaren especialment les Srtes. Gloria Bulbena y Enriqueta Miquel, recollint-se

prop d'un miler de pessetes, que foren entregades a les autoritats de la vila.

EPILEG

Les festes de Ribes havien deixat complagut a tothom. Aquells dies d'expansió perduraran com recordança agradable. Les amistats segeilades en plena natura feien anyoriça una prompta separació, que 's veia ab força recança. Es per això que, a l'arribar el dilluns y emprendre quasi tots els expedicionaris el retorn cap a Barcelona, ningú se consolava de la despedida, y en els mateixos trens que els portaven novament a la nostra ciutat comtal va néixer espontaniament l'idea d'aplegar en algun acte a tots els excursionistes.

UN ASPECTE DE LA PISTA DE LA FALGOSA

Fills d'aquestes idees foren la sessió organitzada pera 'l dia 15 del corrent en el Teatre Romea ab motiu d'inaugurar-se la pel·lícula cinematogràfica obtinguda durant les festes per la casa Cuyàs y C.^a, y el banquet commemoratiu celebrat el dia 29 a l'Hotel Buenos Aires, de Vallvidrera. Abdós actes van veure-s força concorreguts; y, si bo feia l'espaiosa sala del Teatre Romea aplegant distingida concurrencia, que omplenava completament el mateix fins al punt d'haver-se agotat tots els llocs de que podia disposar-se y esser moltes les families que ab recança no hi pogueren concórrer per falta de lloc, hermós era l'aspecte del gran saló del dit hotel, vessant d'animació y alegria. Al destapar-se 'l xampany, y després de llegides una carta del Sr. Bertran y Serra, diputat pel districte de Ripoll-Puigcerdà, y una altra del Sr. Montllor, president del «Centre Excursionista del Vallès», de Sabadell (que 's vegeren privats d'assistir-hi), va pronunciar un xardorós

brindis el nostre benivolgut president, D. César A. Torras, remerciant a tothom, y principalment a la vila de Ribes, allí representada pel Sr. Colomer en delegació del seu alcalde, y a les entusiastes senyoretetes que ab tanta ardidesa y complacencia repongueren a la crida del CENTRE assistint y prenent part notable en tots els actes pel

GRUPO DE SENYORETES QUE PRENGUEREN PART EN LES CURSES OFICIALS

mateix realitzats. Y 's clogué la festa ab una nota ben simpàtica. Quan la remor de les animades converses estava en el seu més alt grau d'armònica estridència, va fer-se sobtadament un silenci cor-prenedor al veure que 's destacava, de peu dret y en actitud de voler parlar, la gentil figura de la Srta. Gloria Bulbena, una de les nostres consocies que ab llurs naturals atractius y entusiasmes més feren en pro de l'èxit de les passades festes. La seva figura, destacant-se sobre l'ampla balconada de l'Hotel y tenint per ample marc la vista de la nostra ciutat, assentada al bell dessota d'aquella hermosa montanya, va prendre gran relleu a l'expressar els seus vots, els seus desitjos, els seus entusiasmes, tant bellament exposats. Una salva d'estrepitosos aplaudiments y una veritable pluja de flors fou la resposta y l'adhesió de tots els concorrents a n'aquell acte agradós y esperançador.

* * *

Ara sols ens cal afegir que 'ls resultats immediats d'aquest èxit, quasi inesperat, han sigut l'ingrés continuat de nous socis que vénen diàriament a allistar-se entre 'ls nostres rengles, y l'organització de gran nombre d'excursions que estan preparant-se pera celebrar-se properament.

L'èxit de la passada Setmana de Sports d'Hivern, atraient a Ribes més de 1,500 persones (sortides de la nostra capital en llur majoria) y deixant a tothom satisfet, ens fa preveure altres jornades encara més profitoses. El CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA 's mostra orgullós de la seva organització y resultats, y considera dita Setmana Sportiva com una realitat y com una esperança.

V. DE L.

ELS APLECS EXCURSIONISTES

A D. Joan Montllor y Pujal,
president del « Centre Excursionista del Vallès », en penyora
d'amistat, agraiment y justa
correspondència.

DE totes les obres y de tots els actes realitzats per l'excursionisme, no n'hi hagut cap que pugua tenir tanta trascendencia com l'acte de germanor que celebràrem a Poblet; com l'inauguració dels Aplecs Excursionistes : obra magnífica si hi posem el foc del nostre entusiasme; obra magnífica que posarà a l'excursionisme en condicions d'assolir el grau de cultura y d'esplendidesa que's mereix.

Perquè, no per sapigut estarà de més recordar, quan menys pera començar a fer atmòsfera, que, en els aplecs, no sols s'hi formularan programes, definint-hi ben bé les orientacions y exposant-hi idees noves, sinó que 'ls Aplecs sumaran les energies de tots y quiscun dels Centres Excursionistes de la nostra terra : de tal manera, que, si ara per veure-s'hi impotent ningú gosa emprendre-s alguna de les tasques que de necessitat ha de portar a cap l'excursionisme, en endavant, què no gosarà? en endavant se n'emprendran de ferm, ab seguretat d'èxit; perquè, traçat el plan en l'Aplec, se sabrà que de tots els endrets de Catalunya s'hi treballa igualment.

Més, pera conseguir-ho, precisa que posem desde ara un sòlid fonament als nostres Aplecs; que són els fonaments els que ponen solidesa a tot l'edifici. Precisa que 'ns penetrem de la seva importan-
cia, y, per lo tant, que sapiguem com hem de potar-nos-hi.

Per aqueix efecte cal recordar la llegenda de Carença, que diu

que en sos estanys, a l'Edat mitjana, s'hi reunien, com en congrès, els esperits de les montanyes pirenenques d'Orient. ¡Quin bo donaria veure reunits el Carlit, el Canigó, el Puigmal, el Costabona, el Rocacolom, tots els pics dels Pireneus orientals que coneix l'excursionisme! Ab quina gravetat y altesa de mires no 's parlarien, si 's reunissin, aquests gegants, les testes dels quals blanquejades per la neu, acaroades pel sol o ferides pels llamps, se mantenen sempre enasprades, sempre superbes, sens defalliment, sens que re 'ls commogui ni faci perdre llur serena calma, sens que 'ls arribin les petiteses del món, sens que s'hagin adonat, encara, que hi ha hagut qui pogués dividirlos en espanyols y francesos, ells, que són y seran sempre solament catalans!

Aixís hem d'esser nosaltres, quan, reunits en Aplecs, determinem les obres que s'hagin de dur a terme. Hem de revestir-nos ab la serena calma de les nostres montanyes, aixecant la nostra pensa per sobre dels trastorns polítics y per sobre de les tonteries dels homes; perquè no podem pas fonamentar-les nostres obres sobre coses frívoles, que passen; que, com temporal desfet, deixen a voltes no més que miseries y amargures. No : les nostres obres han de tenir un fi espiritual, la Patria, a la qual hem d'aimar y hem d'enaltir, sens adonar-nos que hi hagi qui la malmeni o qui la desprecii; que, fent-ho així, les nostres obres suraran com suren enasprades les nostres montanyes a través de les centuries y les divisions polítics; y suraran les nostres idees perquè tard o d'hora s faran simpàtiques al nostre poble, puix la raó y la veritat tard o d'hora triomfen; y surarà la Patria, perquè la Patria pot estar esclavitzada, sotsmesa per un pretès dret; però no ho serà de fet si sos fills dins el cor la senten y gaudeixen, anc que sia en silenci, de la seva personalitat ètnica y històrica.

Despullats ja de tota passió política, de tot egoisme y de tota vanitat, quan nosaltres, determinada una idea, anem a posar-la en pràctica, precisa que hi posem el mateix fervor dels romeus dels aplecs religiosos, no quan solament els fan ab motiu de devoció (en els que 's veu entusiasme, sí, però ademés curiositat, passatemp y fins festeigs que 'ls desnaturalitzen), sinó quan els fan pera conseguir el remei d'una urgent necessitat y en els que 's veu als romeus lligats tots espiritualment, portant tots una mateixa idea, sentint tots la mateixa ansia, y tots a l'una clamant al Cel, fent estremir fortament l'aire, com un tro que al Cel puja pera que desde 'l Cel el sentin... y de la necessitat se compadeixin. Perquè, si hem d'assolir qualsevulla cosa d'urgència, per exemple la rebaixa dels bitllets dels carrils pera 'ls centres obrers, tota vegada que s'ha de procurar l'orientació de la qüestió social, avui desviada, es precis que tots tinguem la mateixa idea, y sentim la mateixa ansia, y clamem ab els mateixos crits, a fi de que 'ns escolti aquell a qui vagin dirigits y ens concedeixi lo que 's demani, y no per compassió, sinó per justícia.

Si ho fem així conquerirem anc que s'ía un impossible; però... ah que això es més aviat dit que fet... Que nosaltres tindrem d'aquell fervor y d'aquell entusiasme, que podriem calificar de moment, durant els dies de l'Aplec, no hi ha dubte : lo que cal es que perdurin en nosaltres després de l'Aplec, quan retornem a casa y quan ens tornem a trobar ab la realitat de les coses, que es quan un topa ab inconvenients impensats, quan un se veu sol y petit pera acometre l'obra que se li demana, quan, cansat y avorrit, s'està proper a abandonar la tasca començada. Recordem-nos, si no, de les vegades que anant pel món en excursions que se 'ns presenten com el *summum* del nostre ideal, hem sentit defalliments; de quan, veient allà al lluny el pic encinglerat que volem assolir y al calcular la distancia y les dificultats que 'ns ne separen, ens han vingut intencions de tornar-nos-en a casa; de quan la pujada 's fa forta, y s'alena ràpidament, y 's té una set abrusadora, caient el sol aplanat com si 'ns volgués derretir el cervell, fent-nos recordar la vida còmoda y les diversions de la ciutat; y de quan fins devegades, a l'esser al darrer tram, quan ja, rendits y esbufegant, se 'ns reclama l'últim esforç, reneguem fins de l'excursió y del dia que determinarem fer-la. Perquè havem d'estar segurs que tindrem aquests defalliments en qualsevolga de les obres que s'emprenquen; y, quan més difícilosa sigui aquesta, ab més força sentirem aquells.

Tenim aquí la delimitació de les comarques, idea que patrocina 'l nostre benvolgut Sr. Torras y en la que, com ho demostrà en son darrer discurs presidencial, porta fets un treball y un estudi meritíssims, que 'l graduaríen, segons frase gràfica y encertada del nostre company Sr. Castelló, de doctor en l'excursionisme si no 'l tingués ja conquerit per altres motius, precisament ell, que per autonomasia ha sigut nomenat l'àliga de l'excursionisme.

Doncs bé : pera realitzar l'obra del Sr. Torras se necessita d'una empena, d'una constancia, d'una paciència y d'una fe inacabables, a tota prova; perquè, si s'ha de realitzar a consciència, es obra d'anys, es qüestió de recórrer moltes vegades la comarca que 's vulgui delimitar, tot estudiant sa topografia, sa geografia, sa toponimia, sa historia, sos costums... fins ses condicions meteorològiques, per lo mateix que hi ha comarques collindants, com deia 'l propri Sr. Torras, que's diferencien fins per les boires, al afectar-les ab més o menys intensitat.

Però aquests estudis suposen sacrificis morals y materials, que són tant més grossos en quant no tenen més recompensa que l'exteriorització de l'amor a la Patria. Ademés s'ha de tenir en compte que per tot arreu se trobaran obstacles : els primers els posaran els habitants de les mateixes comarques, com ha passat a la de Vic al voler fer l'estudi bacteriològic d'aquelles aigües, perquè a les notes científiques que haurem aplegat hi oposaran ells la rutina, les tradicions,

noms equivocats expressament ab tota mala fe, y la repugnancia d'alguns de formar part d'una comarca pobra y desballestada. Altres ne trobarem que de primer antuvi s'entusiasmaran y tindran a gran honra d'ajudar-nos en la tasca; més, si an els tals els encomanem una feina que 'ls reporti la meitat no més dels nostres sacrificis, ens deixaran a mitja jornada. Si nosaltres mateixos, uns per dessidia, altres per malalties y altres perquè realment no podran, ens girarem també l'espatlla! De manera que molts serem a començar, sí; però, aquell que tinga ver empeny d'acabar-ho, arribarà a veure-s sol, desenganyat y potser sens esma de prosseguir. Y això mateix passarà quan s'intenti inventariar les nostres belleses naturals y arquitectòniques, y quan tractem de la formació del mapa complet y acabat de Catalunya.

Y ¿serà això possible? ¿Així s'han de malhaurar els nostres propòsits? ¿No hi haurà medi d'evitar-ho? ¿No podrem, en aqueixos assumptes, proferir tots plegats aquell crit de victoria que surt del pit pantejant, quan, després d'una pujada dificilíssima, assolim per fi el pic desitjat, omplenent-nos d'alegria per haver conseguit lo que abans semblava un impossible? quan un s'aplaudeix a sí mateix al guaitar el camí fet, oblidant penes passades? quan un s'anega en l'immensitat del cel, que no té fi, y en l'immensitat de la terra, ab ses intermenables cadenes de plans y montanyes? quan un, en fi, sent, (oh inefables moments!) tot son amor a la Patria, que un voldria veure tant immensament gloriosa com l'immensitat que ovira?

Què es, doncs, lo que hem de fer pera que poguem, en totes les coses, que s'enprenguen, cantar victoria, després d'haver resistir bravament tots els defalliments, tots els obstacles y totes les dificultats que se'ns hagin pogut presentar? Què es lo que hem de fer? Doncs ben poca cosa: celebrar cada any el nostre Aplec, y, al trobar-nos reunits, tractar-nos els de Lleida y els de Tarragona, els de Manresa y els de Terrassa, els de Sabadell y els de Reus; tractar-nos tots de la mateixa manera que's tracta una familia nombrosa que la malastrugança ha separat y que, per esser nombrosa, ben poques vegades tota plegada pot juntar-se. ¡Quin goig no fa oir als individus d'aquestes families, que, ab el cor a la mà y l'alegria en el semblant, tot s'ho contenen cent vegades l'un a l'altre! Allà surten les penes, les alegries, els treballs, les angunies, les esperances, els èxits. Allà poden no cercar-s'hi elegancies en el dir ni fineses en el fer; però s'hi troba cor, expansió, vida intensa y re d'artifici. Les glories de l'un són les glories de tots. Si s'hi veu algun núvol, es el que produeix el record d'haver-se de separar tant aviat.

Així hem de fer nosaltres. Y tant es així, que en lloc de reunir-nos en congressos (paraula que apar porti l'idea de discussions), o independentment dels mateixos, nosaltres hem de reunir-nos en Aplec, paraula que indica millor que aquella l'idea de sentiment, de germanor,

de coneixença, de goig de veure-ns reunits excursionistes de tots els endrets de Catalunya.

Allà, per tant, hem de contar-nos, sense elegancies en el dir ni fineses en el fer, les fadigues de les excursions, les emocions rebudes, els defalliments, les victories, les troballes; es a dir, lo que hem fet, lo que no hem pogut fer, lo que voldriem fer y lo que hem de fer.

Allà hem de sentir, tots els mateixos sentiments, y hem de tenir tant compenetrats els nostres esperits, que sembli sien fosos tots en un, com els rius en llurs aigua-barreigs; que això constituiria la vida íntima, l'essència de l'excursionisme.

Allà 'ls observadors no excursionistes han de veure en nosaltres, en el nostre posat y en la nostra manera de fer, els que van pel món, no perquè sí, sinó pera deixar arreu rastre d'amor a la Patria y a la ciència.

Allà, per lo mateix que hi ha relació, que es íntim el llaç que uneix els pobles y les terres que 'ls sustenten, hem de contemplar-nos els uns als altres a fi de transportar-nos en imaginació a les terres d'ont han vingut els excursionistes; terres a les quals dedicarem un record en converses particulars si no ho podem fer en conferència pública per no disposar de prou temps.

Allà hem d'honorar els mestres per llurs immarcessibles treballs en pro de l'excursionisme, puix de cap altra manera ho podriem fer tant dignament; que així, complint nosaltres ab la nostra consciència, ens mostrarem agraits (lo que es preuada virtut), y oiran ja ells les lloances que 'ls tributarà la posteritat excursionista. Així, además, estimularem al jovent pera que segueixi les petjades dels nostres D. César A. Torras (tota lloança per ell es poca), den Juli Soler, l'àliga del nostre alt Pireneu; den Rosend Serra y Pagès, entusiasta conreuador del folk-lore català; den Joan Montllor y Pujal, de Sabadell; de l'Olaguer Miró y mossèn Guitart, de Manresa; dels Srs. Cadevall y Palet, de Terrassa; de l'Enric Arderiu, de Lleida; y de tants y tants altres que encara, avui dia, per la nostra sort, estan donant dies de gloria a l'excursionisme.

Nosaltres, en fi, hem de tractar-nos, en els Aplecs, de manera que resultin com un sagrament que confirmi als neòfits els aventatjes de l'excursionisme; que siguin la font del ver entusiasme, ont beguin fins a sadollar-se 'ls que poden o volen fer quelcom de profit pera l'excursionisme; que representin l'oasi ont se descansi de les vicissituds, els treballs y els defalliments que en els transkurs de l'any excursionista s'hagin passat; que en ells trobin el galardó y l'aplaudiment els qui s'hagin desviscut pera assolir una obra positiva; y, pera acabar, que serveixin d'estimol als coratjosos, d'esperó pera 'ls defallits de guia pera 'is esma-perduts, y d'encant y plaer pera tots, a fi de que tots, al separar-nos, guardem dels Aplecs un imborrable record y treballem ab fe y entusiasme pera poder portar-hi, un altre any, quel-

com, per petit que sia, que ajudi a la consecució dels nostres ideals.

Si ho fem així, no tinguem dubte que l'excursionisme no sols se posarà en condicions d'assolir el grau de cultura y d'esplendidesa que 's mereix, sinó que fins podrà marcar les veritables orientacions que ha de seguir el nostre poble si es que no vol morir.

Y com que si ho fem així 'ls nostres Aplecs devindran tradicionals y seran, per tant, el llegat espiritual que deixarem als futurs excursionistes, conseguirem una cosa més : conseguirem lligar real y palpablement l'avui ab el demà, de la mateixa manera que demà lligaran el passat ab el pervindre; perquè, si s'ha dit que 'ls llibres són les converses que 'ls intellectuals se tenen a través de les centuries, les tradicions són les converses, els hàbits, els fets que 's transmeten els pobles.

Si volem que les generacions futures vegin no lo que 'ls diran les nostres publicacions, sinó lo que realment fem, treballem pera que 'l nostre Aplec esdevinga tradicional.

Si volem que avui, seguint les corrents del temps, devinga profitós l'excursionisme pera lo qual ha de cercar la força en la colectivitat, en l'unió de tota la familia excursionista, fomentem els nostres Aplecs.

Si aimem la Patria, celebrem el nostre Aplec imprimint-li 'l caràcter de serenitat y de calma de les nostres montanyes, que encara suren dretes, valentes, fortes, malgrat sa velluria y malgrat tots els trastorns que les han commogudes.

JOAN DANÈS Y VERNEDAS

CRÒNICA DEL CENTRE

FEBRER DE 1911

SESSIONS Y CONFERENCIES

UNA EXCURSIÓ PER ITALIA. — El nostre consoci D. Francisco X. Parés y Bartra va donar, durant les sessions celebrades els dies 10 y 24 de dit mes, les seves quarta y quinta conferencia darreres de la serie ressenyativa del seu viatge per Italia. En la primera d'aquestes dues va parlar de Nàpols, Pompcia y Capri, y d'una ascensió al Vesubi; en la segona s'ocupà de Pisa, Gènova y l'anomenada *Côte d'Azur*, acabant el seu treball ab una descripció de Marsella, ont va aturar-se de retorn a la nostra terra. Aquestes conferencies, com les anteriors, foren amenitzades ab la projecció de nombroses vistes fotogràfiques.

UNA EXCURSIÓ PER LA COMARCA DEL CARDENER. — En la sessió del dia 17, el nostre benvolgut y actiu president, D. César A. Torras, va donar compte d'una excursió de les moltes per ell realitzades per aquella hermosa comarca, descrivint les serres y vessants del Cardener, de l'Aigua de Valls y de l'Aiguadora en sos llocs més interessants, dels quals va presentar bella mostra de clixés fotogràfics obtinguts pel propi conferenciant.

SECCIÓ DE FOLK-LORE

LES RONDALLES DE PERRAULT. — El dia 11 la senyoreta D.ª Adelaida Ferré y Gomis va acabar de donar compte del seu valuós treball, fet ab tota cura y discreció, y encertadament comentat per la propria conferenciant. Se presentaren varies ilustracions de les mateixes, exhibides per medi de projeccions fotogràfiques.

LES CREENCIES POPULARS EN ELS MALS ESPERITS. — El dia 25, el nostre company D. Rosèn Serra y Pagès, president honorari d'aquesta Secció, va donar una altra conferencia sobre aquest tema, parlant dels esperits de la terra, gnoms, gegants, y de les antigues creencies y supersticions que descansen en la llur fabulosa existencia; estudi que acabarà un altre dia tractant d'altres aspectes de la Pneumatologia.

CONVERSES D'ARQUEOLOGIA

Veus-aquí 'l resum de les conferencies donades durant aquest mes per D. Pelegrí Casades y Gramatxes :

Dia 1 : Conversa CXL. (1.ª de la Ceràmica grega en el període clàssic.) De les plaques de terra-cuita ab figures estampades (segle v a. de J. C.). — De les figulines de Tanagra (segle iv a. de J. C.). — Importancia del llur estudi com a complement del de l'art esculptòric. — Principals exemplars.

Dia 8 : Conversa CXLI. — De les figulines de Mirima (segle iii a. de J. C.). — Caràcter y assumptes. — Tarsos. Importancia d'aquesta població. Exemplars procedents de la mateixa. Son estil. Tipus representats. — Dels vasos grecs. Indicació de llurs formes y noms. Classificació cronològica segons els estils de llur ornamentació.

Dia 15 : Conversa CXLII. — Idea de l'art ceràmic de la Grecia en quant a sa ornamentació pintada. — Sa vàlua estètica. — Tècnica de la pintura dels vasos. — Desenrotllament de llurs formes y decoració. — Representació de la fauna y flora marítimes. — Estil geomètric. — Influencies orientals. — Exemplars de la Beocia y de Corinte.

Dia 22 : Conversa CXLIII. — Influencies orientals en la decoració dels vasos cirenaics y corintis. — Llurs assumptes y característiques. — El vas «François». — La escola àtica. — Unificació d'estils. — Vasos pintats ab figures negres sobre fons roig (segle v a. de J. C.). — Els mestres Nicostenes, Exequies y Amaris.

NOVES

A LA BONA MEMORIA DE MN. NORBERT FONT Y SAGUÉ. — A les vetllades y sessions necrològiques que 'l nostre CENTRE, el «Club Montanyenc», y altres entitats han vingut organitzant en recordança y enaltiment del nostre plorat company, s'hi ha d'afegir, per sa importància, la celebrada 'l dia 15 del finit mes de Janer pel «Centre Excursionista del Vallès», de Sabadell, en la qual, a més de llegir-se la biografia de l'homenatjat, deguda a l'experta ploma de l'amic Mn. Marian Faura y Sans, y d'inaugurar-se ab el retrat de Mn. Font, degut al pinzell de D. Ricard Vidal de Solano, la galeria d'excursionistes ilustres, van pronunciar eloqüents parlaments els Srs. Montllor y Pujal, Saló, Capmany, y Folguera y Duran, de Sabadell; D. Domingo Palet y Barba, de Terrassa; D. Timoteu Colominas, del «Club Montanyenc», de Barcelona; y D. Eduard Vidal y Riba, del CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA; excusant la llur assistència ab sentides cartes D. Francisco Novellas, dels «Estudis Universitaris Catalans»; D. Lluís Marian Vidal, de l'«Ateneu Barcelonès»; y la família del propi homenatjat. L'acte va revestir veritable importància.

AL «CENTRE EXCURSIONISTA DE TERRASSA». — Seguint la tanda d'actes y conferències organitzades per aquest novell centre, y aprofitant la proximitat de la Setmana de Sports de neu a Ribes, el nostre amic D. Eduard Vidal, viç-president del «Centre», va donar-hi una conferència sobre *L'excursionisme y els sports hivernencs*, fent ressaltar la llur importància y pràctica utilitat, y els beneficis del seu arrelament a Catalunya. L'acte va veure-s força concorregut.

EXCURSIÓ EN PROJECTE. — La Junta Directiva del nostre CENTRE organitza, pera 'l vinent mes de Març, y entre altres, una excursió colectiva a Sant Llorenç del Munt, en combinació y d'acord ab els «Centres Excursionistes de Sabadell y Terrassa», havent-se igualment convidat a assistir-hi al «Centre Excursionista de la Comarca de Bages», de Manresa. Apenes llançada l'idea, han sigut molts els que s'han apressat a inscriure-s'hi, entre ells un nombrós estol de senyoretetes. En el número vinent donarem compte d'aquesta excursió, que tindrà lloc, segurament, el dia 5 de Març proper.

SPORTS HIVERNENCs. — En plena temporada hivernenca, vénen celebrant-se tots els concursos y festes anunciats arreu ont aquests sports són practicats. En lloc preferent d'aquest mateix número parlem de la nostra Setmana de Ribes, que tant gros èxit y ressonància ha obtingut. El «Club Alpino Español» ha celebrat també les seves festes a la serra del Guadarrama, y el «Club Alpin Français» ha celebrat, durant els dies 10 a 15 de Febrer el seu V Concurs Internacional de Ski al Lioran (Maciç Central), ab les corresponents curses de fons y velocitat, civils y militars; de dames, de salts, de guies, etc.; ab festes y excursions diverses, que s'han vist ben concorregudes. No cal dir que igualment

han vingut celebrant-se 'ls concursos que anyalment vénen organitzant les societats dels païssos del Nord del nostre continent y les d'Alemanya, Italia y Suïça, que tanta importància vénen tenint.

També en el nostre Pireneu vénen celebrant-se y prenen arrelament aquestes festes sportives. Entre altres de menys importància, cal esmentar les diferents festes y els concursos celebrats a Cauterets; la Gran Setmana del «Touring Club Français» y el Concurs de Skis de la «Federació Internacional de Societats Pireneïstes.» Aquest darrer tingué lloc a Pau-Eaux-Bonnes els dies 18 y 19 de Febrer, corresponent al Campionat de Sports d'Hivern dels Pireneus, a celebrar anyalment per acord del XVII Congrès de la Federació reunit a Eaux-Bonnes el dia 28 del darrer Agost, fent-se curses d'aficionats, guies y senyorettes; de fons, estil, salts y velocitat. En aquest mateix concurs s'han celebrat curses de luges y bobs, corrent-se la copa del president de la República Francesa pera bobsleighs, y la del rei d'Espanya pera salts internacionals, que foren guanyades pel equip «Avalanche» cap. Pommier, de Lourdes, y pel noruec Magne Killen respectivament.

Respecte a la Gran Setmana del «Touring Club de France», cal esmentar que, seguint el seu itinerari, el dia 30 de Janer se dirigiren, els excursionistes, desde 'l Vernet a Puigcerdà, ont foren molt ben rebuts y festejats pels nostres compatriotes, organitzant-se una recepció y vermut d'honor, un banquet y varies altres festes, que despertaren gros entusiasme.

EL PROPER CONGRÉS DE LA «FEDERACIÓ INTERNACIONAL PIRENEÏSTA».—Tindrà lloc, durant aquest mes de Març, a Tolosa (Navarra) y Bayona. S'hi ha de parlar de la definitiva organització del Campionat Anyal de Sports d'Hivern al Pireneu. Per manca de temps, y per no haver-se proporcionat bitllets reduïts pera 'ls ferro-carrils espanyols, el CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA, adherit a dita «Federació», se veu impossibilitat d'organitzar cap excursió oficial pera assistir-hi. De totes maneres en el número vinent no deixarem de parlar d'aquest Congrès, que celebrarà les seves sessions el dia 19 d'aquest mes.

NOVA SECCIÓ.—Està organitzant-se en el nostre CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA una Secció d'Arqueologia y Historia pera dedicar-se especialment an aquests estudis, tant relacionats ab l'obra de l'excursionisme y que tant preferent atenció han vingut mereixent sempre. Oportunament donarem compte de la seva constitució.

CONFERENCIES SOBRE 'LS COSTUMS JURÍDICS DE CATALUNYA.—Baix els auspicis y l'organització dels «Estudis Universitaris Catalans», se vénen donant en el nostre CENTRE unes conferencies, dedicades principalment als excursionistes, sobre importants materies del que podriem nomenar folk-lore jurídic català. La primera anà a càrrec del professor de la càtedra de Dret Civil Català d'aquella entitat, D. Antoni M. Borrell y Soler, qui dissertà sobre *Lespràctiques juridiques de Catalunya*. Va celebrar-se 'l dia 9 del passat Febrer.

EL PRIMER CONGRÉS EXCURSIONISTA CATALÀ. — Han començat ja 'ls preparatius pera l'organització d'aquest Congrés que deurà celebrar-se a Lleida segons acord prè en l'Aplec de Poblet com oportunament indicarem. Aquest tindrà lloc el dia 24 de Juny vinent baix les bases que 'n principi han sigut aprovades y que esperem poder publicar en el número proper. El «Centre Excursionista de Lleida» ha nomenat ja una Comissió Organitzadora formada pels senyors D. Magí Morera, D. Felip Pleyan, D. Marcellí Armengol, D. Alfred Peñña y D. Manel Herrera. En els números successius anirem donant compte de tots els treballs que vagin realitzant-se com a preparació d'aquest Congrés, que promet vestir trascendental importància, y que esperem serà de resultats ben profitosos pera l'excursionisme català.

SECCIÓ METEOROLÒGICA

ESTACIÓ METEOROLÒGICA DE VIELLA (VALL D'ARAN)

RESUM DE LES OBSERVACIONS DEL MES DE FEBRER

TEMPERATURES (A L'OMBRA)				PRESSIONS BAROMÈTRIQUES A 0° Y AL NIVELL DE LA MAR	
MITGES MENSUALS		MÀXIMA	MÍNIMA	MITGES MENSUALS	
8 MATÍ	8 TARDA	EN 24 HORES	EN 24 HORES	8 MATÍ	8 TARDA
-0°.92	3°.90	19°. (dia 28)	-11°.5 (dia 7)	776'85 mm.	776'02 mm.

ESTAT DEL CEL.	DIES SERENS . . .		» NUVOLOSOS. . .		» COBERTS. . .		25 8 t.	»	DIES DE PLUJA . . .		» de neu . . .	» de glaçada . . .
	18	8 m.	10	»	0	»			2	0		

HUMITAT RELATIVA		NÚVOLS		NUVOLOSITAT	
MITGES MENSUALS		CLASSE DOMINANT		MITGES MENSUALS	
8 MATÍ	8 TARDA	8 MATÍ	8 TARDA	8 MATÍ	8 TARDA
74'85	62'03	CIRRUS	CIRRUS	2'28	0'78

TOTAL DE PLUJA MENSUAL:	VENT		
	DIRECCIÓ DOMINANT		VELOCITAT: EN 24 HORES
	8 MATÍ	8 TARDA	MITJA MENSUAL
4'7 mm.	Calma	Calma	5'94 kms.

J. S. S.

El CENTRE EXCURSIONISTA DE CATALUNYA y la Direcció del BUTLLETÍ deixen íntegra als respectius autors la responsabilitat dels treballs firmats.